

ZARZĄD POWIATU KIELECKIEGO

*Powiatowy program przeciwdziałania bezrobociu
oraz aktywizacji lokalnego rynku pracy
na lata 2003-2015*

Kielce, kwiecień 2003

I. DIAGNOZA STANU BEZROBOCIA W POWIECIE KIELECKIM Z UWZGLĘDNIENIEM JEGO STRUKTURY I PRZYCZYN.

Wstęp

Powiatowy program przeciwdziałania bezrobociu oraz aktywizacji lokalnego rynku pracy jest rozwinięciem i uszczegółowieniem "Strategii Rozwoju Powiatu Kieleckiego" uchwalonej przez Radę Powiatu w lutym 2002.

Problematyka społeczno-ekonomiczna związana z bezrobociem jest tak złożona, że trudno uwzględnić wszystkie potencjalne możliwości przeciwdziałania temu zjawisku w tym opracowaniu. W przygotowaniu „Powiatowego programu przeciwdziałania bezrobociu oraz aktywizacji lokalnego rynku pracy na lata 2003 – 2015” korzystano z materiałów będących w posiadaniu wydziałów Starostwa Powiatowego w Kielcach, GUS o/Kielce, Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych w Warszawie oraz uczelni kieleckich.

1.1. Bezrobocie jako problem społeczno-ekonomiczny.

Rozmiary popytu na siłę roboczą zależą przede wszystkim od kosztów osobowych ponoszonych przez pracodawców w relacji do kosztów pracy uprzedmiotowionej.

Zjawisko to poddał wnikliwej analizie Jeremy Rifkin w książce pt. „Koniec Pracy - schyłek siły roboczej na świecie i początek ery postrynkowej”. Oznacza ono, że niezbędny jest udział Państwa, samorządu i instytucji pozarządowych w kreowaniu rozwoju społeczno-gospodarczego z uwzględnieniem możliwie pełnego wykorzystania zasobów pracy ludzkiej, gdyż opieranie się tylko na samych prawach rynku jest zawodne. W tym opracowaniu podjęto próbę zbilansowania potrzeb wynikających z bezrobocia z możliwościami samorządu przyczyn bezrobocia jest wiele i wiążą się one głównie z niedowładem gospodarki.

Wśród zasadniczych wyróżnić można:

- 1. Transformację systemową** - polegającą na przyjęciu modelu gospodarki rynkowej oraz odejściu od modelu pełnego zatrudnienia (chodzi tu głównie o konkretny kształt polityki gospodarczej i społecznej),
- 2. Recesję gospodarczą**, dekoniunkturę, zmuszającą do ograniczenia produkcji i zatrudnienia,
- 3. Zaniedbania rozwojowe** wielu przedsiębiorstw -dekapitalizacja,
- 4. Opóźnienia w rozwoju gospodarczym** całych regionów,

5. **Załamanie się rynku wschodniego**, co spowodowało wiele redukcji zatrudnienia, upadłości przedsiębiorstw i skokowy wzrost bezrobocia,
6. **Prywatyzację** (zatrudnienie w prywatyzowanych zakładach pracy ulega z reguły redukcji),
7. **Zniesienie bądź osłabienie barier celnych** („zalanie” Polski zagranicznymi towarami - często w warunkach nieuczciwej konkurencji),
8. **Restrukturyzacja gospodarki**,
9. **Brak instytucji i organizacji** zajmujących się na szeroką skalę promowaniem i kredytowaniem działalności gospodarczej, doradztwem,
10. **Bariery mieszkaniowe i lokalowe**, wynikające z „zapaści” budownictwa, utrudnia to bądź wręcz uniemożliwia przestrzenną migrację ludności do regionów o chłonniejszych rynkach pracy, utrudnia też tworzenie nowych zakładów pracy, tzw. małego biznesu (niedostatek lokali, bardzo drogie czynsze),
11. **Słabość systemu pośrednictwa pracy**, związana ze szczupłością środków na aktywną walkę z bezrobociem,
12. **Pasywność postaw znacznej części bezrobotnych**, przejawiająca się niską skłonnością do zmiany kwalifikacji również społeczności osób pracujących, co utrudnia przezwyciężenie recesji,
13. **Częściowa anachroniczność systemu kształcenia**; zakres i struktura systemu kształcenia niedostosowana do potrzeb rynku pracy. Potrzeby kształcenia są obecnie trudne do bliższego ustalenia, z uwagi na recesję i brak normalnego rynku pracy oraz sprawnego systemu informacji, o tym rynku.
14. **Stosunkowo duży zakres „szarej gospodarki”** polegającej na możliwości świadczenia prac nieewidencjonowanych i nieopodatkowanych przy utrzymaniu formalnego statusu bezrobotnego,
15. **Dość szeroki zakres świadczenia pracy zawodowej przez emerytów**, którzy blokują stanowiska pracy zwiększając pośrednio skalę bezrobocia.
16. **Szybsze tempo zmniejszania sektora uspołecznionego** (w aspekcie liczby miejsc pracy), niż rozwoju sektora prywatnego.

1.2. Poziom bezrobocie rejestrowane w powiecie kieleckim.

Tabela nr I Liczba bezrobotnych w powiecie kieleckim w latach 1999-2002, stan na 31.12.2002 r.

Nazwa gminy	Rok				% wzrost bezrobocia w latach 1999-2002
	1999	2000	2001	2002	
Bieliny	834	883	972	1057	16,5%
Bodzentyn	996	1 095	1156	1154	16,1%
Chęciny	1359	1 526	1732	1728	27,7%
Chmielnik	996	1218	1379	1393	38,4%
Daleszyce	1323	1527	1770	1772	33,7%
Górno	1100	1 177	1391	1475	26,45%
Łagów	581	583	582	607	1,7%
Łopuszno	942	1 041	1106	1126	17,4%
Masłów	654	730	914	941	39,7%
Miedziana Góra	743	883	1034	1038	39,1%
Mniów	1286	1425	1492	1584	16,0%
Mora wica	854	1 011	1149	1215	34,5%
Nowa Słupia	1240	1268	1320	1318	6,4%
Piekoszów	1233	1 398	1673	1707	35,6%
Pierzchnica	388	469	491	476	26,5%
Raków	616	624	672	702	9,1%
Sitkówka-Nowiny	478	562	652	677	36,%
Strawczyn	872	921	1031	1073	18,2%
Zagnańsk	946	1 174	1352	1397	42,9%
Powiat kielecki	17441	19515	21868	22440	średnia 25,3%

Jak przedstawia powyższa tabela, w powiecie kieleckim liczba bezrobotnych w latach 1999-2002 rosła niemal lawinowo i na koniec 2002 r. wynosiła 22440 osób, co oznacza wzrost o 4999 osób w porównaniu do stanu bezrobocia na koniec grudnia 1999 r.

Największy wzrost bezrobocia można zaobserwować w gminach Zagnańsk (42,9%), Chmielnik (38,4%), Masłów (39,7%), Piekoszów (35,6%), Miedziana Góra (39,1%) a więc w większości gmin podmiejskich. Przyczyną wzrostu poziomu bezrobocia w tych gminach, są zwolnienia grupowe w dużych przedsiębiorstwach na terenie miasta Kielc, które dotknęły przede wszystkim tzw. chłoporobotników. Miały również na to wpływ zmiany organizacyjne i własnościowe przeprowadzone w zakładach pracy. Nie małą rolę odgrywają tu zmiany ekonomiczne warunków funkcjonowania przedsiębiorstw i zwiększona rola rachunku ekonomicznego w przedsiębiorstwach.

Tabela nr 2. Podział bezrobotnych ze względu na płeć.

L.p.	Nazwa Gminy	Bezrobotni ogółem	Kobiety	Mężczyźni
1.	Bieliny	1057	512	545
2.	Bodzentyn	1154	534	620
3.	Chęciny	1728	907	821
4.	Chmielnik	1393	609	784
5.	Daleszyce	1772	873	899
6.	Górno	1475	702	773
7.	Łagów	607	297	310
8.	Łopuszno	1126	529	597
9.	Maslów	941	449	492
10.	Miedziana Góra	1038	544	494
11.	Mniów	1584	747	837
12.	Morawica	1215	577	638
13.	Nowa Słupia	1318	664	654
14.	Piekoszów	1707	846	861
15.	Pierzchnica	476	204	272
16.	Raków	702	335	367
17.	Sitkówka-Nowiny	677	363	314
18.	Strawczyn	1073	522	551
19.	Zagnańsk	1397	702	695
RAZEM		22440	10916	11524

Tabela nr 3. Wykształcenie bezrobotnych kobiet i mężczyzn w powiecie kieleckim na stan 31.12.2002 r.

Wykształcenie	Liczba kobiet	Liczba mężczyzn
Wyższe	620	235
Policealne	2920	1759
Ogólnokształcące	862	188
Zasadnicze	3523	5299
Podstawowe	2991	4043
RAZEM	10916	11524

Szczególnie niepokojącym zjawiskiem jest wysokie bezrobocie wśród kobiet, mimo iż są one lepiej wykształcone i posiadają wyższe kwalifikacje (wg powyższych danych) niż bezrobotni mężczyźni.

Można więc przypuszczać, iż niechęć pracodawców do zatrudnienia kobiet wiąże się z obawą, że z racji swojej płci będą one wymagały „kosztowniejszej”, oczywiście z punktu widzenia pracodawcy, opieki socjalnej m.in. w postaci zasiłków macierzyńskich, wychowawczych itp.

Tabela nr 4. Bezrobotni bez prawa do zasiłku w latach 1999 i 2002 r.

Gmina	Ogółem			Bez prawa do zasiłku		
	1999	2001	2002	1999	2001	2002
Bieliny	834	972	1057	623	784	822
Bodzentyn	996	1156	1154	894	959	924
Chęciny	1359	1752	1728	1119	1348	1368
Chmielnik	996	1399	1393	Brak danych	1050	1147
Daleszyce	1323	1770	1772	988	1406	1447
Górno	1100	1391	1475	847	1052	1158
Łagów	581	531	607	466	486	506
Łopuszno	942	1106	1126	700	892	935
Masłów	654	914	941	478	690	760
Miedziana Góra	743	1034	1038	521	795	793
Mniów	1286	1492	1584	976	1266	1361
Morawica	854	1160	1215	620	888	962
Nowa Słupia	1240	1320	1318	970	1109	1127
Piekoszów	1233	1673	1707	893	1262	1357
Pierzchnica	388	491	476	Brak danych	411	395
Raków	616	672	702	475	545	605
Sitkówka-Nowiny	478	652	677	353	503	538
Strawczyn	872	1031	1073	628	802	839
Zagnańsk	946	1352	1397	652	1010	1072
RAZEM	17441	21868	22440		17258	18116
					78,9%	80,7%

W analizowanym 2002 roku liczba bezrobotnych bez prawa do zasiłku wynosiła 18116, co stanowi 78% ogółu bezrobotnych.

Znaczny wzrost liczby zarejestrowanych osób bez prawa do zasiłku sugeruje pogarszającą się sytuację materialną - ekonomiczną ludności powiatu kieleckiego.

Tabela nr 5. Struktura wykształcenia bezrobotnych stan na 31.12.2002 r.

Wykształcenie	Powiat kielecki	Powiat grodzki
Wyższe	855	2112
Policealne i średnie zawodowe	4679	5111
Średnie ogólnokształcące	1050	1464
Zasadnicze zawodowe	8822	4897
Podstawowe i niepełne podstawowe	7034	3708

Szansę na podjęcie pracy zależą w dużym stopniu od poziomu i rodzaju kwalifikacji. Osoby posiadające wysokie kwalifikacje na ogół nie tracą pracy, a jeśli to nastąpi, mają mniejsze trudności w znalezieniu nowego zatrudnienia. W zdecydowanie trudniejszej sytuacji są osoby o niskich kwalifikacjach i ta grupa stanowi największy problem w zwalczaniu bezrobocia.

W powiecie kieleckim najwięcej osób posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe 8822 osób oraz podstawowe i niepełnopodstawowe 7034 osób. Łącznie te dwie grupy stanowią 72,3% ogółu bezrobotnych. Mniej liczną grupę stanowią bezrobotni z wykształceniem policealnym i średnim zawodowym, 24,8 % ogólnej liczby bezrobotnych.

Najniższy odsetek (2,8 %) bezrobotnych występuje wśród osób z wykształceniem wyższym.

Jak wynika z powyższych danych, należy zwrócić uwagę na podwyższanie kwalifikacji i dokończenie w celu zwiększenia szans na podjęcie zatrudnienia przez osoby o niskim poziomie wykształcenia.

Tabela nr 6. Czas pozostawania bez pracy.

Gmina	Zarejestrowani do 12 miesięcy			Zarejestrowani powyżej 12 miesięcy		
	1999	2001	2002	1999	2001	2002
Bieliny	482	421	498	352	545	559
Bodzentyn	320	547	538	273	610	616
Chęciny	560	827	752	497	925	976
Chmielnik	336	623	604	288	768	789
Daleszyce	734	833	758	587	952	1014
Górno	601	668	671	498	722	804
Łagów	297	235	267	284	357	340
Łopuszno	590	487	533	352	621	593
Masłów	384	454	415	270	458	526
Miedziana Góra	466	530	534	277	494	504
Mniów	606	516	642	680	967	942
Morawica	530	543	552	324	615	663
Nowa Słupia	640	515	522	600	801	796
Piekoszów	793	869	869	440	794	838
Pierzchnica	234	181	210	153	305	266
Raków	336	309	297	280	387	405
Sitkówka-Nowiny	293	345	343	185	306	334
Strawczyn	544	502	525	328	527	548
Zagnańsk	573	644	706	373	695	691
RAZEM	11330	12062	12250	9052	13862	14218

Powyższe dane sugerują, że czas oczekiwania na podjęcie zatrudnienia przez osoby zarejestrowane wydłuża się. Najwięcej osób długotrwale bezrobotnych występuje w gminach: Chęciny, Chmielnik, Daleszyce, Górno, Nowa Słupia oraz Piekoszów.

Tabela nr 7. Struktura wieku wśród bezrobotnych powiatu kieleckiego, stan na 31.12.2002

Wiek	Ogółem	w tym kobiety
15-17	1	1
18-24	6672	3333
25-34	6685	3606
35-44	5144	2498
45-54	3491	1391
55-59	379	87
60-64	68	-

Wśród bezrobotnych zarejestrowanych w urzędzie, w powiecie kieleckim zdecydowaną przewagę stanowią ludzie młodzi w wieku mobilnym (18-44 lata), których liczba na koniec 2002 roku wynosiła 18501 osób, co stanowi 83,4 % ogółu zarejestrowanych bezrobotnych.

Jest to grupa najbardziej skłonna do migracji w poszukiwaniu pracy.

Analizując zestawione dane nasuwają się następujące wnioski:

- 1) najwięcej bezrobotnych jest w przedziale wiekowym 18-24 i 25-34 lata, co wskazuje na to, że struktura bezrobotnych według wieku cechuje się dominacją młodzieży,
- 2) wśród bezrobotnych przeważają dwie najmniej wykształcone grupy :
o wykształceniu zasadniczym zawodowym oraz podstawowym i niepełnym podstawowym (dla powiatu kieleckiego na koniec października 2000r. bezrobotnych o w/w wykształceniu było 13.438, co stanowi prawie 73.5% bezrobotnych z terenu powiatu),
- 3) najwięcej bezrobotnych, według czasu pozostawienia bez pracy, stanowi grupa niepracująca powyżej 24 miesięcy 26,2 % ogółu bezrobotnych z terenu powiatu.

Jak wynika z prowadzonych w przeciągu ostatnich lat analiz, niekorzystnym ciągle postępującym zjawiskiem, jest wzrost bezrobocia wśród młodzieży. Składa się na to kilka czynników tj.: niski poziom wykształcenia, niedostosowanie struktury podaży pracy, brak umiejętności praktycznych w zawodzie, nieprzystosowanie do potrzeb restrukturyzującej się gospodarki systemu edukacyjnego oraz niechęć absolwentów do podejmowania pracy w innym zawodzie niż wyuczony.

1.3. Możliwości rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw.

Jednym z najbardziej obiecujących kierunków przeciwdziałania bezrobociu jest promowanie rozwoju małych firm prywatnych. Efektem tego działania jest stosunkowo szybkie tworzenie tanich miejsc pracy. Programy rozwoju małych firm prywatnych realizowane są we współpracy rządu z władzami lokalnymi, co ułatwia dopasowanie konkretnych procedur wykonawczych i wyboru celów, do potrzeb lokalnych. Jest to, zatem bardzo wygodny instrument, z punktu widzenia terenowych służb zatrudnienia, które mogą odgrywać aktywną rolę w rozwiązywaniu problemów lokalnych.

Dążąc do poprawy sytuacji na rynku pracy i aktywnego przeciwdziałania bezrobociu, należy starać się o utrzymanie jak największej liczby istniejących przedsiębiorstw i miejsc pracy, którymi one dysponują, ale także o stworzenie odpowiednich zachęt do powstawania i rozwoju nowych firm. Małe przedsiębiorstwa mogą zakładać sami bezrobotni, przy odpowiedniej pomocy. Małe i średnie przedsiębiorstwa mają łatwiejszy dostęp lokalnych surowców oraz szybciej mogą dostosować się do specyfiki popytu na danym terenie i warunków prowadzenia działalności gospodarczej.

Obecnie potrzebne jest rozpoczęcie działań, przy współpracy z gminami, polegających na wspieraniu rozwoju małych firm prywatnych. Powinny one uwzględniać ułatwienia w wynajmowaniu lub budowie pomieszczeń, zwolnienia lub obniżony wymiar podatków oraz bardziej dogodne warunki kredytowania. Konieczna jest pomoc w zakresie szkolenia menedżerów dla potrzeb małych firm, zapewnienie wszystkim osobom prowadzącym lub chcącym prowadzić mały biznes, szybki dostęp do informacji i stworzenie systemu doradztwa biznesowego.

Wraz z podjęciem starań o członkostwo w Unii Europejskiej Polska przyjęła na siebie szereg zobowiązań w zakresie dostosowania gospodarki naszego kraju do standardów europejskich. Służy temu program STEP II finansowany ze środków Phare Unii Europejskiej. Także program STEP IFE dotyczy rozwoju przedsiębiorczości w Polsce. Fundacja każdego roku wydaje „Raport o stanie sektora MSP”, który jest swoistym „centrum” wiedzy o MSP.

W celu szeroko pojętej pomocy polskim małym i średnim przedsiębiorstwom w rozwoju eksportu powstał program EXPROM II. Polska Fundacja Promocji i Rozwoju Małych i Średnich Przedsiębiorstw odpowiada za realizację w Polsce działań związanych z rozpowszechnianiem informacji o programie i ułatwianiem polskim organizacjom gospodarczym dostępu do programu. Środki Wieloletniego Programu dla małych i średnich przedsiębiorstw mogą być wykorzystane na rozwój sieci Centrów Euro - Info, na udział w Europartenariatach, organizację targów branżowych, handel i dystrybucję.

W związku z powyższym małe i średnie przedsiębiorstwa będą mogły korzystać z pomocy przedakcesyjnej zwłaszcza z programów Wstęp do Jakości i Wstęp do Eksportu. Dotację można uzyskać na dofinansowanie organizacji seminariów informujących o wynikach badań i opracowanych rekomendacjach a także na projekty pilotażowe, jak również na szkolenia i doksztalcania kadry kierowniczej.

Istnieje wiele programów pomocowych, których celem jest pomoc w trudnej sytuacji gospodarczej, lecz udział w nich zależy w głównej mierze od mobilności i aktywności władz lokalnych.

I.4. Lokalne zróżnicowanie bezrobocia na terenie Powiatu Kieleckiego.

Liczba bezrobotnych w gminach rejonu działania PUP Kielce

Liczba ludności - stan na dzień 31.12.1999 (kolor biały)

Liczba bezrobotnych - stan na dzień 31.12.2002 (kolor czarny)

W gminach powiatu kieleckiego istnieją duże zasoby nieefektywnej siły roboczej, występującej przede wszystkim w sektorze rolnictwa. Przyczyną tego stanu jest niski poziom uzbrojenia technicznego pracy w rolnictwie oraz brak realnych stanowisk pracy w okołorolniczych gałęziach gospodarki. Ożywienie sfery okołorolniczej wymaga, po pierwsze rozwoju infrastruktury techniczno-ekonomicznej wsi i mniejszych miast, przyspieszenia prywatyzacji sfery obsługi rolnictwa oraz wzrostu subwencji zasilających głównie tworzenie nowych miejsc pracy, w tej sferze gospodarowania. O konkurencyjności regionów świadczy przede wszystkim, tempo rozwoju gospodarczego. Trudności w utrzymaniu dobrej kondycji gospodarstw wiejskich oraz gospodarka rynkowa, postawiły inne wyzwania przed producentami żywności. Zmiany polegają na odejściu od dominującej roli rolnictwa, która dotychczas funkcjonowała w większości gospodarstw. Średnia wielkość jednego gospodarstwa na terenie powiatu wynosi 4,7 ha. Największe rozdrobnienie gospodarstw rolnych (poniżej 3 ha), występuje w gminach Zagnańsk i Miedziana Góra. Mniejsze rozdrobnienie gospodarstw (o średniej powierzchni przekraczającej 5 ha) występuje na terenie gmin: Łagów, Łopuszno, Raków i Pierzchnica. Wobec tego szansą jest tworzenie nowych miejsc pracy na bazie gospodarstwa rodzinnego. Może to być pretekstem do zatrzymania na wsi młodych ludzi.

Przedsiębiorczość na wsi opiera się w głównej mierze na poszukiwaniu dodatkowych źródeł dochodu. Jednym ze sposobów zapobiegania bezrobociu na obszarach wiejskich jest agroturystyka, czyli wypoczynek i rekreacja

w specjalnie przystosowanych do obsługi gości gospodarstwach rolnych. Ta forma wypoczynku wykorzystuje naturalne środowisko przyrodnicze, buduje ofertę na bazie istniejącego gospodarstwa. Stworzenie odpowiednich warunków dla ruchu turystycznego powoduje rozwój sektora handlu i usług, co pozwala w pełni wykorzystać potencjał rolniczy. Wokół oferty noclegowej kumulują się inne świadczenia na rzecz turystów: wynajem sprzętu, lokalizacja małych gastronomii, tworzenie obiektów rekreacyjno-sportowych, miejsc rozrywki. Obsługa agrowczasowiczów wymaga otwierania barów, stacji benzynowych, warsztatów naprawczych, sklepów, małych kawiarni i restauracji oraz placówek kulturalnych, które są znakomitą uzupełnieniem oferty turystycznej.

Przyszłość przestrzeni wiejskiej, jej rozwój i perspektywy zależą od zaangażowania samych mieszkańców wsi oraz władz samorządowych. Takie programy gminy mogą realizować w oparciu o swoje możliwości finansowe, organizacyjne i terytorialne oraz na bazie współpracy w regionie. Walory przyrodnicze powiatu kieleckiego sprzyjają powstawaniu na tym terenie gospodarstw o charakterze agroturystycznym. Z dość dobrym skutkiem usługi turystyczne prowadzą gospodarstwa z terenu gminy: Górnio, Bodzentyn, Chęciny, Raków, Łopuszno, Nowa Słupia. W ostatnim okresie powstało ponad 90 gospodarstw agroturystycznych. Szczególnie ta forma działalności dodatkowej rozpowszechniana jest w miejscowości Śladków Mały w gminie Chmielnik, gdzie Stowarzyszenie Agroturystyczne tworzy ponad 30 gospodarstw.

1.5. Sytuacja niepełnosprawnych w powiecie kieleckim.

Na terenie wsi i małych miasteczek istnieją nieliczne zakłady pracy, które widzą możliwość zatrudnienia osób niepełnosprawnych w miejscu ich zamieszkania. Z kolei wysokie koszty dojazdów do pracy, zmniejszają atrakcyjność zatrudnienia, a pracodawcy niechętnie zatrudniają osoby dojeżdżające. Natomiast zainteresowani pracą, zdecydowanie wolą zatrudnienie w zakładach pracy chronionej, niż w zakładach pracy tworzących stanowiska pracy dla ludzi niepełnosprawnych.

Negatywnie oceniany jest brak możliwości zatrudnienia osób niepełnosprawnych przez dobrze prosperujące rolnicze gospodarstwa rodzinne, które nie spełniają wymogów zakładu pracy. W opinii pracodawców limit środków na organizację nowych stanowisk pracy jest zbyt niski. Gminne ośrodki pomocy społecznej z powodu niewielkiej liczby pracowników administracyjnych i ograniczeń wynikających z czasu pracy, nie są w stanie dotrzeć do wszystkich potrzebujących pomocy osób niepełnosprawnych.

Szacuje się, że na terenie powiatu kieleckiego zarejestrowanych jest 166 osób niepełnosprawnych bezrobotnych z czego 46 % stanowią kobiety. Szansą na aktywizację zawodową tej grupy społecznej jest zidentyfikowanie jak największej liczby osób niepełnosprawnych, co bezpośrednio wiąże się z subwencją na szkolenia i tworzenie miejsc pracy dla tej grupy bezrobotnych.

Konieczna jest tutaj współpraca POZiRON-u i PUP-u w wyżej wymienionym zakresie.

1.6. Bezrobocie wśród młodzieży.

Każdego roku obserwuje się falowy napływ absolwentów na rynek pracy. Samodzielne działania podejmowane przez młodych ludzi nie przynoszą zwykle pozytywnych rezultatów, w postaci znalezienia zatrudnienia. W efekcie większość absolwentów rejestruje się w Urzędach Pracy, zasilając szeregi bezrobotnych. Pracodawcy niechętnie zatrudniają absolwentów ze względu na brak doświadczeń, w związku z tym bezrobocie wśród młodych osób utrzymuje się stale na wysokim poziomie.

W powiecie kieleckim zarejestrowanych jest 703 absolwentów w tym 438 stanowią kobiety. Największą grupę stanowią absolwenci szkół policealnych i średnich. Szczególna sytuacja tej grupy osób zmusza władze do przygotowania takich rozwiązań, które nie dopuszczą do nadmiernego wzrostu bezrobocia wśród absolwentów.

Propozycją rządową na walkę z bezrobociem wśród młodzieży jest program "Samodzielność w poszukiwaniu pierwszej pracy". Zebrano w nim różne pomysły mające wspierać młodych ludzi na rynku pracy. Oprócz dotowanych dziś przez administrację rządową staży i szkoleń dla absolwentów rząd zaproponował m.in. takie, które zachęcą młodych ludzi do otwierania własnych firm np.: pożyczki na zakup urządzeń potrzebnych do rozpoczęcia własnej działalności, zwolnienia przez rok dla młodych przedsiębiorców z opłacania składek emerytalnych, czy w końcu wolontariat, jako możliwość zdobycia pierwszych zawodowych doświadczeń. Program ten jest skutecznie realizowany na terenie naszego powiatu.

Dotychczas programem zostało objętych ok. 400 absolwentów z terenu powiatu. Realizowane są poszczególne segmenty programu tj.:

- refundacje wynagrodzeń absolwentów,
- staże absolwenckie,
- prace społeczno-użyteczne,
- pożyczki na uruchomienie działalności gospodarczej,
- kształcenie poprzez kierowanie na szkolenia,
- szeroka informacja w zakresie poradnictwa zawodowego,
- warsztaty dla absolwentów realizowane w Klubie Pracy.

Intencją programu jest pobudzanie i sprzyjanie aktywności zawodowej absolwentów i niedopuszczanie do wzrostu bezrobocia wśród młodych ludzi.

II. CELE PROGRAMU.

Z niepokojem obserwowane są zjawiska związane z narastającą skalą bezrobocia w naszym powiecie oraz brakiem nowych, znaczących gospodarczo inwestycji. W celu koordynacji działań pomiędzy gminami i powiatem celowe byłoby zajęcie się problematyką intensyfikacji wspólnych przedsięwzięć, zmierzających m.in. do:

- pozyskiwania inwestorów krajowych i zagranicznych do naszego powiatu,
- tworzenia sprzyjających warunków do pobudzania rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw,
- tworzenia klimatu atrakcyjności inwestycyjnej w naszym powiecie,
- pozyskiwania środków pozabudżetowych na finansowanie przedsięwzięć gospodarczych w naszym powiecie,
- współpracy z innymi gminami i powiatami w zakresie realizacji wspólnych przedsięwzięć.

Pogarszająca się sytuacja na rynku pracy, zmusza polskie władze do szukania środków zaradczych. Rząd i pracodawcy szansę na zmniejszenie bezrobocia dostrzegają głównie w rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw.

Tworząc programy dotyczące skutecznej walki z bezrobociem w danym powiecie, niezwykle ważna jest wiedza dotycząca zarówno populacji zamieszkującej dany region, jak również stanu gospodarki, warunków krajobrazowych itd. Poziom bezrobocia musi stale podlegać obserwacji i analizie.

W tym opracowaniu zawarte są podstawowe czynniki obrazujące sytuację w powiecie i strukturę populacji bezrobotnych.

Poniżej wyodrębniono cele strategiczne wraz z celami operacyjnymi dla czterech, najbardziej zagrożonych bezrobociem grup oraz dla wspierania rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości.

II.1 ZWIĘKSZENIE SZANS ZATRUDNIENIA

Rozwiązywanie problemów bezrobocia wśród młodzieży oraz zapobieganie długotrwałemu bezrobociu ze szczególnym uwzględnieniem kobiet oraz osób o niskich kwalifikacjach.

1. Aktywizacja zawodowa młodzieży wchodzącej na rynek pracy.

Cele strategiczne

- Dostosowanie kierunków kształcenia do potrzeb rynku pracy.
- Ułatwienie absolwentom wejście na rynek pracy.
- Popularyzacja przedsiębiorczości wśród młodzieży, pobudzanie zainteresowań oraz nabywanie umiejętności poruszania się po rynku pracy.

Cele operacyjne

- Modyfikacja profili kształcenia zgodnie z tendencjami rynku pracy.
- Zapoznanie młodzieży z sytuacją na lokalnym rynku pracy.
- Rozpowszechnienie nauki języków obcych.
- Szkolenie w zakresie uruchomienia i prowadzenia działalności gospodarczej.
- Ułatwienie podjęcia pierwszej pracy.

2. Aktywne działania na rzecz kobiet na rynku pracy.***Cele strategiczne:***

- Pomoc długotrwale bezrobotnym kobietom w poruszaniu się po rynku pracy.
- Kompleksowa pomoc przy rozpoczynaniu własnej działalności gospodarczej.
- Wyrównanie szans kobiet na rynku pracy jest jednym z głównych założeń polityki europejskiej.
- Kształtowanie aktywnych postaw i umiejętności ich wdrożenia w ramach poszukiwania pracy.
- Diagnozowanie potrzeb szkoleniowych.

Cele operacyjne:

- Zorganizowanie szkoleń w zakresie nauki umiejętności poszukiwania pracy.
- Zorganizowanie cyklu szkoleń dla bezrobotnych kobiet w celu podniesienia ich kwalifikacji.
- Zorganizowanie w gminach i powiatach usług doradczych „Własna Firma”.

3. Integracja zawodowa i społeczna grup szczególnego ryzyka – długotrwale bezrobotnych o niskich kwalifikacjach.***Cele strategiczne:***

- Zmniejszenie procentowego udziału osób zarejestrowanych dłużej niż 12 miesięcy.
- Zdiagnozowanie potrzeb szkoleniowych.
- Dostosowanie kwalifikacji zawodowych do potrzeb rynku pracy.

Cele operacyjne:

- Aktywizacja poprzez zatrudnienie w spółkach gminnych przy prostych pracach takich jak: sprzątanie ulic, remonty obiektów sportowych, placów zabaw, utrzymanie zieleni itp.
- Udzielanie pomocy w uzyskaniu zatrudnienia.
- Bieżąca analiza rynku pracy w zakresie oczekiwań pracodawców.
- Organizacja szkoleń zgodnie z potrzebami rynku pracy.

II.2 ROZWÓJ PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

1. Wspieranie rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości.

Cele strategiczne:

- Inicjowanie rozwoju przedsiębiorczości.
- Stworzenie systemu kształcenia osób zainteresowanych przedsiębiorczością.

Cele operacyjne:

- Stworzenie warunków dla powstawania nowych miejsc pracy np. poprzez zwolnienia z podatków gminnych (całkowite lub częściowe) oraz zwolnienia dla firm inwestujących na określonych obszarach spowoduje wzrost zatrudnienia na terenie powiatu.
- Przygotowanie gruntu do współpracy przedsiębiorców z władzami lokalnymi, poprzez spotkania i wymianę doświadczeń, wpłynie na poprawę lokalnego rynku pracy.
- Szkolenie w zakresie uruchomienia i prowadzenia własnej działalności gospodarczej.
- Współpraca z instytucjami i organizacjami wspierającymi rozwój przedsiębiorczości.
- Powołanie Funduszu Poręczeń Kredytowych lub Funduszu Pożyczkowego jako narzędzie finansowego wspierającego sektor małych i średnich przedsiębiorstw.

Problem bezrobocia jest jednym z problemów, które bezpośrednio dotyczą mieszkańców powiatu. Wobec tego potrzebne jest uruchomienie tanich, łatwo dostępnych kredytów. Konieczne jest określenie grup społecznych zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem, by na tej podstawie łatwiej określić cele programowe, a w konsekwencji przełożyć to na konkretne działania, które zostały zarysowane w celach operacyjnych a uszczegółowione w projektach.

III. PROPOZYCJE PROJEKTÓW OPERACYJNYCH

Projekty operacyjne stanowią ukonkretnienie tez zawartych w diagnozie. Są niejako odpowiedzią na istniejącą sytuację w obszarze bezrobocia. Przekładają się na konkretne działania, które będą realizowane na terenie gmin najbardziej zagrożonych bezrobociem.

PROJEKT 1

ZATRUDNIANIE OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH.

Lokalizacja projektu

Gminy powiatu kieleckiego.

Beneficjenci projektu

Osoby niepełnosprawne terenu powiatu kieleckiego.

Cele projektu

1. Zwiększenie zatrudnienia wśród osób niepełnosprawnych.
2. Przygotowanie osób niepełnosprawnych do poruszania się na rynku pacy.
3. Stworzenie dodatkowych miejsc pracy.
4. Zaktywizowanie zawodowe osób niepełnosprawnych.

Zadania główne

1. Przeprowadzenie dokładnej analizy potrzeb osób niepełnosprawnych z podziałem na bezrobotnych i poszukujących pracy, w zakresie szkolenia, podejmowania pracy lub uruchomienia własnej działalności gospodarczej.
2. Ścisła współpraca POZiRON z Powiatowym Urzędem Pracy w zakresie szkolenia i przekwalifikowania osób niepełnosprawnych, doradztwa i poradnictwa zawodowego oraz pozyskiwania ofert pracy na wolnym rynku pracy.
3. Racjonalne gospodarowanie przydzielonymi środkami PFRON na ten cel z ukierunkowaniem na te formy działalności które , przynoszą największy efekt i zapotrzebowanie ze strony osób niepełnosprawnych, oraz promowanie elastycznych form zatrudnienia (chałupnictwo, umowy zlecenia itp.)

4. Zinventaryzowanie zakładów pracy na terenie powiatu , które zatrudniają bądź wyrażają wolę zatrudnienia osób niepełnosprawnych z uwzględnieniem profilu produkcji, ilości miejsc pracy i rodzaju stanowisk pracy.
5. Zacieśnienie współpracy z organizacjami pozarządowymi na rzecz aktywizacji zawodowej i pozyskiwania dodatkowych środków na ten cel oraz realizacja programów wspierających aktywizację zawodową refundowanych przez PFRON.
6. Współpraca ze środkami masowego przekazu w zakresie propagowania podejmowanych zadań na rzecz osób niepełnosprawnych.
7. Podjęcie działań aktywizujących osoby niepełnosprawne do uczestnictwa we wszelkiego rodzaju szkoleniach mających na celu uzyskanie odpowiednich kwalifikacji, dostosowanych do obecnego rynku pracy oraz uruchomienia własnej działalności gospodarczej.
8. Zintensyfikowanie działań w zakresie współpracy U.G, PUP, POZRON, osób niepełnosprawnych z pracodawcami i różnymi podmiotami gospodarczymi na rzecz utrzymania istniejących i tworzenia nowych miejsc pracy jako skutecznej formy walki z bezrobociem.
9. Zintensyfikowanie wszelkich działań we współpracy z gminami lub organizacjami pozarządowymi w celu tworzenia Zakładów Aktywizacji Zawodowej na terenie powiatu.
10. Opracowanie i wydanie informatora dla osób niepełnosprawnych i pracodawców w oparciu o nową ustawę obowiązującą od stycznia 2003 „o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych z uwzględnieniem problematyki związanej z planowanym wejściem Polski do Unii Europejskiej”.

Oczekiwane rezultaty

1. Usprawnienie systemu doradztwa i poradnictwa zawodowego, objęcie nim jak najszerszej rzeszy niepełnosprawnych.
2. Aktywizacja osób niepełnosprawnych do poszukiwania i podejmowania pracy na lokalnym rynku pracy.
3. Zwiększenie zatrudnienia osób niepełnosprawnych poprzez promocje elastycznych form zatrudnienia tj. na umowę zlecenie na czas określony, sezon urlopowy lub chałupnictwo.
4. Tworzenie organizacji i funduszy w gminach oraz powiecie wspomagających rozwój działań na rzecz aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych w ramach współpracy z organami pozarządowymi.
5. Wdrożenie i realizacja programów wspierających aktywizację zawodową osób niepełnosprawnych takich jak „Trener” czy „Junior” refundowanych ze środków PFRON.

Uzasadnienie

Podjęcie realizacji powyższego projektu ma przyczynić się do zaktywizowania zawodowego środowiska osób niepełnosprawnych. Szczególnie ważne jest by osoby te mogły podjąć pracę, może to być praca na czas określony, sezonowa czy na pół etatu. Istotne jest to, że osoby niepełnosprawne będą mogły wykorzystać swoje możliwości, co z kolei sprawi, że nie będą czuły się izolowane od życia publicznego.

PROJEKT 2

AGRO I EKOTURYSTYKA JAKO POZAROLNICZE ŹRÓDŁO DOCHODU

Lokalizacja projektu

Teren powiatu kieleckiego, wskazane gminy.

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy powiatu kieleckiego.

Cele projektu

1. Przygotowanie grupy rolników do prowadzenia usług agro i ekoturystycznych.
2. Stworzenie dodatkowych miejsc pracy na terenach wiejskich.
3. Stworzenie infrastruktury paraturystycznej, czyli zatrudnienie osób w handlu i usługach.
4. Zaktywizowanie środowiska wiejskiego do poszukiwania nowych źródeł dochodów (poza rolnictwem).
5. Podniesienie poziomu wiedzy dotyczącej przedsiębiorczości i zarządzania.
6. Uzyskanie dodatkowych dochodów z działalności alternatywnej wobec rolnictwa.
7. Poszerzenie potencjału turystycznego w Powiecie.
8. Stymulowanie rozwoju turystyki pobytowej.
9. Zrównoważenie rozwoju turystycznego regionu.

Zadania główne

1. Przygotowanie grupy rolników do prowadzenia gospodarstw agroturystycznych.
2. Rozpoznanie wśród mieszkańców osób zainteresowanych prowadzeniem działalności turystycznej i paraturystycznej.
3. Przeprowadzenie szkoleń z zakresu ekonomii, przedsiębiorczości, marketingu i zarządzania w agroturystyce.
4. Przygotowanie publikacji – poradników dla początkujących w agroturystyce.
5. Opracowanie materiałów szkoleniowych.
6. Stworzenie punktów konsultacyjnych dla początkujących w branży agro i ekoturystycznej.

Oczekiwane rezultaty

1. Zmniejszenie poziomu bezrobocia wśród ludności wiejskiej.
2. Wzrost aktywności zawodowej mieszkańców wsi.
3. Powstanie nowych miejsc pracy w otoczeniu rolnictwa.
4. Rozwój infrastruktury.
5. Dodatkowe umiejętności z zakresu nowych dziedzin wiedzy.
6. Możliwość przekwalifikowania zawodowego.

7. Wzrost świadomości ekologicznej.
8. Zwiększenie potencjału turystycznego.
9. Wzrost atrakcyjności turystyki pobytowej na terenie Powiatu Kieleckiego.

Uzasadnienie

Realizacja powyższego projektu ma na celu stworzenie dodatkowych miejsc pracy na terenach wiejskich oraz zapobieganie bezrobociu. Zważywszy na fakt, iż w gospodarstwie agroturystycznym zatrudnienie znajdują całe rodziny, zarówno w świadczeniu usług bezpośrednio związanych z obsługą turystów, jak też w handlu i usługach, projekt ten zasługuje na uwagę.

W roku 2000 projekt agroturystyczny otrzymał dofinansowanie z unijnego fundusze PHARE na uruchomienie ok. 50 gospodarstw. Efektem tego programu są znakomicie funkcjonujące w Powiecie obiekty noclegowe oraz zatrudnienie w usługach turystycznych, co najmniej 200 osób. Szacunkowo można określić, iż stworzenie przybliżonej liczby nowych gospodarstw pozwoli na zatrudnienie kolejnych 200 osób.

PROJEKT 3

ZALESIANIE GRUNTÓW NIEPRZYDATNYCH ROLNICZO

Lokalizacja

Teren wszystkich gmin powiatu kieleckiego z uwzględnieniem potrzeb i możliwości w zakresie zalesień.

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy powiat kieleckiego.

Cele projektu

1. Utworzenie nowych miejsc pracy.
2. Zwiększenie dochodów właścicieli gruntów.
3. Podnoszenie atrakcyjności regionu pod względem turystycznym.
4. Wypracowanie u mieszkańców wysokiej świadomości ekologicznej.
5. Zagospodarowanie gruntów nieprzydatnych rolniczo.
6. Produkcja surowca drzewnego i innych odnawialnych zasobów leśnych.

Zadania główne

1. Zapewnienie odpowiednich szkoleń w zakresie zalesień dla właścicieli gruntów przeznaczonych do zalesienia oraz przygotowywania wniosków dla programów pomocowych Unii Europejskiej.
2. Stworzenie technicznych warunków do zalesiania (zabezpieczenie odpowiedniej ilości materiału sadzeniowego, zorganizowanie sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia akcji zalesieniowej).
3. Wytypowanie obszarów o najmniejszym wskaźniku waloryzacji rolnej przestrzeni produkcyjnej (określenie ich w miejscowych planach

zagospodarowania przestrzennego).

4. Organizacyjne przygotowanie do zalesień przez powołanie właściwej jednostki, która będzie m.in. udzielała pomocy rolnikom nie będącym w stanie samodzielnie wykonać zalesień.

Oczekiwane rezultaty

Zalesianie gruntów porolnych może być źródłem znacznych korzyści ekonomicznych zarówno dla właściciela tych terenów, jak i dla społeczeństwa. Zmniejszenie ilości najślabszych gruntów rolnych w wyniku ich zalesienia umożliwi koncentrację inwestycji potrzebnych do rozwoju rolnictwa na glebach bardziej urodzajnych. Jednocześnie w wyniku zalesiania tych gruntów nastąpi poprawa warunków ekologicznych środowiska życia człowieka przez wzmożenie korzystnego oddziaływania lasu na efekty produkcyjne gospodarstwa wiejskiego.

Zalesianie gruntów porolnych a następnie pielęgnacja założonych upraw leśnych spowoduje (w większości przypadków) tworzenie sezonowych miejsc pracy. Założenie nowych kompleksów leśnych przyczyni się do zwiększenia atrakcyjności regionu, co stworzy dogodne warunki do rozwoju agroturystyki. Dostarczy surowca drzewnego i innych dóbr jak owoce leśne, grzyby itp. oraz stworzy miejsca pracy przy ich pozyskiwaniu.

PROJEKT 4

TWORZENIE ZORGANIZOWANYCH FORM DZIAŁANIA ROLNIKÓW

Lokalizacja

Teren wszystkich gmin powiatu kieleckiego.

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy powiat kieleckiego.

Cele projektu

1. Tworzenie silnego sektora gospodarstw rolnych.
2. Zwiększenie opłacalności produkcji rolnej.
3. Zapewnienie źródła dochodów dla poważnej części ludności wiejskiej.

Zadania główne

1. Zakładanie grup producenckich i współpraca przy produkcji i sprzedaży płodów rolnych.
2. Zorganizowana forma działania rolników jako podstawowa forma działalności gospodarczej na obszarach wiejskich.
3. Postępujący proces koncentracji ziemi i specjalizacji gospodarstw rolnych jako czynnik w podejmowaniu alternatywnych metod w gospodarowaniu (gospodarstwa ekologiczne).
4. Pozyskiwanie i promowanie środowiska przychylnych rozwojowi zorganizowanych form działania rolników i grupom producentów rolnych.

Oczekiwane rezultaty

1. Powiększenie struktury obszarowej gospodarstw i ich współdziałanie z grupami producentów rolnych, związkami i organizacjami spółdzielczymi.
2. Zwiększenie opłacalności produkcji rolnej i poprawa konkurencyjności rolnictwa w powiecie.
3. Rozwój grup producentów rolnych jako podstawowy element struktury zorganizowanego rynku produktów rolnych.
4. Zwiększenie środków produkcji i usług dla rolnictwa np.: formy sprzedaży maszyn tj. ratalne, leasingowe, rabatowe ze zwrotem starego sprzętu.
5. Preferencyjne formy sprzedaży nawozów, środków ochrony roślin.
6. Preferencyjne kredyty i formy ich spłaty.
7. Długoterminowe umowy z zakładami przetwórczymi na zakup surowca od producentów.
8. Powstanie baz przechowywania i konfekcjonowania masy towarowej we współpracy z grupami producentów rolnych.

PROJEKT 5

CHÓW DROBIU DLA POTRZEB BUDOWANEJ EUROUBOJNI

Lokalizacja

Teren gmin powiatu kieleckiego

Euroubojnia – Dębska Wola gm. Morawica

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy gmin powiatu kieleckiego

Cele projektu

1. Utworzenie miejsc pracy w realizowanym zakładzie uboju drobiu.
2. Utworzenie specjalistycznych gospodarstw.
3. Produkcja drobiu na potrzeby euroubojni.
4. Likwidacja bezrobocia.
5. Wzrost dochodów zainteresowanych rolników.

Zadania główne

1. Rozpropagowanie idei gospodarstw specjalistycznych na potrzeby euroubojni drobiu.
2. Rozpoznanie rynku produkcyjnego i jego możliwości na terenie powiatu kieleckiego.
3. Aktywizacja zawodowa rolników.
4. Przekwalifikowanie gospodarstw i dostosowanie ich do potrzeb rynku.
5. Wybudowanie obiektów gospodarczych umożliwiających prowadzenie chowu drobiu.

Uzasadnienie

W trakcie realizacji jest euroubojnia drobiu w miejscowości Dębska Wola gm. Morawica, w której znajdzie zatrudnienie ok. 60 osób. Obiekt ten daje szansę dla rolników powiatu kieleckiego zainteresowanych chowem drobiu na poprawę warunków życia ich rodzin. Pozwoli to zapewnić stałe dochody pochodzące z prowadzonej działalności rolniczej.

Euroubojnia będzie stałym odbiorcą drobiu od rolników prowadzących chów.

**PROJEKT 6
PRODUKCJA ZDROWEJ ŻYWNOŚCI****Lokalizacja projektu**

Teren gmin powiatu kieleckiego.

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy powiatu kieleckiego.

Cel projektu

1. Likwidacja bezrobocia.
2. Wzrost dochodów zainteresowanych rolników.
3. Zabezpieczenie rosnących potrzeb rynku na żywność produkowaną ekologicznie.

Zadania główne

1. Promowanie produktów ekologicznych pochodzenia rolniczego.
2. Stworzenie możliwości prowadzenia gospodarstw specjalizujących się w produkcji ekologicznej żywności.
3. Podnoszenie poziomu wiedzy o ekologii i możliwościach uzyskania certyfikatu gospodarstwa produkującego zdrową żywność.
4. Pomoc dla rolników w ustalaniu odbiorców zdrowej żywności.

Oczekiwane rezultaty

1. Zmniejszenie poziomu bezrobocia wśród ludności wiejskiej.
2. Wzrost aktywności zawodowej rolników.
3. Wzrost dochodów rolników.
4. Wzrost świadomości ekologicznej rolników.
5. Zabezpieczenie zapotrzebowania rynku na zdrową żywność.
6. Zapewnienia równowagi biologicznej w środowisku poprzez prowadzenie upraw.
7. Utworzenie gospodarstw specjalizujących się produkcji zdrowej żywności.

Uzasadnienie

Realizacja projektu stworzy warunki dla aktywizacji zawodowej rolników. Zapotrzebowanie rynku na zdrową żywność będzie rosło w ciągu najbliższych lat. Zasadniczy rozwój produkcji zdrowej żywności spodziewany jest w chwili wejścia Polski do Unii Europejskiej, gdyż otworzą się nowe rynki zbytu dla tych produktów. Wzrost świadomości społecznej jest przyczyną poszukiwania przez społeczeństwo zdrowej żywności, której ceny są wyższe od ogólnie dostępnych produktów.

Spodziewanym efektem produkcji zdrowej żywności może okazać się również powstanie nowych form jej sprzedaży.

PROJEKT 7

PALIWA ALTERNATYWNE

Lokalizacja

Teren gmin powiatu kieleckiego.

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy powiat kieleckiego.

Cele projektu

1. Wzrost inicjatyw lokalnych tworzących nowe miejsca pracy.
2. Wytworzenie energii tanim kosztem.
3. Poprawa efektywności w gospodarstwach rolnych przy ograniczeniu zakupu paliwa z zewnątrz.

Zadania główne

1. Popularyzowanie najnowszych i najefektywniejszych rozwiązań krajowych i światowych w zakresie energetyki odnawialnej w powiecie i gminach.
2. Wprowadzenie programów nauczania z zakresu wykorzystania energii odnawialnej.
3. Utworzenie systemów zwolnień podatkowych dla inwestorów energii odnawialnej,
4. Utworzenie systemu korzystnych kredytów dla producentów energii.

Oczekiwane rezultaty

1. Wykorzystanie biomasy zwiększa bezpieczeństwo energetyczne poprzez uniezależnienie się od zewnętrznych dostaw paliw kopalnych.
2. Poprawa warunków ekologicznych środowiska życia człowieka.
3. Uprawa roślin na biopaliwa oraz konieczność ich pielęgnacji spowoduje (w większości przypadków) tworzenie sezonowych miejsc pracy.
4. Wykorzystanie np.: słomy opałowej w rolnictwie stworzy korzystne warunki i możliwości dla rozwoju ludności wiejskiej. Organizacja zbioru i dostaw słomy oraz obsługa kotłowni i w przedsiębiorstwach produkujących urządzenia, stworzy nowe miejsca pracy.

Uzasadnienie

Nadprodukcja żywności, bardzo wysokie bezrobocie na wsi, ciągle wysokie i nade wszystko relatywnie wzrastające koszty produkcji rolnej a także ochrony środowiska powodują wśród społeczności wiejskiej intensywne poszukiwania alternatywnych, często zupełnie nowych, dotychczas nie znanych źródeł dodatkowych dochodów. Jednym z nich jest produkcja i stosowanie biopaliw. Proces uzyskiwania biopaliwa w technologii na zimno może być realizowany w małych zakładach przetwórczych (agrorafineriach) produkujących do kilkuset ton rocznie biopaliwa.

PROJEKT 8 UTWORZENIE CENTRUM PROMOCJI PALIW ODNAWIALNYCH

Lokalizacja projektu

Centrum Kształcenia Ustawicznego – Zespół Szkół Rolniczych w Podzamczu Chęcińskim

Beneficjenci projektu

Rolnicy i przedsiębiorcy z terenu powiatu kieleckiego

Cele projektu

1. Wzrost inicjatyw lokalnych tworzących nowe miejsca pracy.
2. Rozwój i aktywizacja lokalnej przedsiębiorczości.
3. Wytworzenie energii tanim kosztem.
4. Pobudzenie rozwoju lokalnej gospodarki.
5. Zagospodarowanie gruntów nieprzydatnych rolniczo.

Zadania główne

1. Stworzenie warunków technicznych do uprawy wierzby energetycznej (*salix viminalis*) – zabezpieczenie materiału nasadzeniowego.
2. Wyznaczenie terenów nadających się pod uprawę.
3. Adaptacja i modernizacja budynków pod potrzeby centrum.
4. Uruchomienie sali pokazowo – wystawowej w zakresie technologii procesu spalania.
5. Budowa kotłowni.
6. Produkcja brykietów i zrębków.
7. Wyselekcjonowanie potencjalnych producentów i hodowców *salix viminalis*.

Oczekiwane rezultaty

1. Zmniejszenie poziomu bezrobocia.
2. Wzrost aktywności zawodowej mieszkańców powiatu.
3. Zwiększenie upraw i wykorzystania biomasy jako nośnika energii.
4. Poprawa warunków ekologicznych środowiska życia człowieka.

Uzasadnienie

Społeczności lokalne są zainteresowane wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii widzą w tym szansę rozwoju zarówno w wyniku wykorzystania lokalnych źródeł energii i towarzyszących temu rozwojowi nowych możliwości gospodarczych jak i ze względu na ograniczenie wpływu na środowisko sektora energetycznego. Rozwój energetyki odnawialnej jest szczególnie korzystny dla obszarów wiejskich, gdzie występuje największe bezrobocie oraz najsłabiej działająca infrastruktura zaopatrzenia w energię. Produkcja i hodowla wierzby daje szansę wykorzystania słabych gleb, a przy tym uzyskania dochodu.

PROJEKT 9 WIERZBA ENERGETYCZNA

Lokalizacja

Teren gmin powiatu kieleckiego, gdzie występują tereny podmokłe.

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy powiat kieleckiego.

Cele projektu

1. Stworzenie możliwości prowadzenia opłacalnej gospodarki produkcyjnej na swoim gruncie, (już po roku od momentu nasadzenia wierzby energetycznej przyrasta ona o ok. 3 m).
2. Zagospodarowanie gruntów nie przydatnych rolniczo (np. tereny podmokłe, grunty bagienne, o nieuregulowanym poziomie wód gruntowych), utworzenie nowych miejsc pracy.

Zadania główne

1. Stworzenie technicznych warunków do uprawy wierzby energetycznej (zabezpieczenie odpowiedniej ilości materiału sadzeniowego, zorganizowanie sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia akcji nasadzenia).
2. Wytypowanie obszarów o najmniejszym wskaźniku waloryzacji rolnej przestrzeni produkcyjnej (określenie ich w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego).
3. Organizacyjne przygotowanie do uprawy poprzez udzielenie pomocy rolnikom nie będącym w stanie samodzielnie wykonać nasadzenia.

Oczekiwane rezultaty

1. Uprawa wierzby energetycznej może być źródłem znacznych korzyści ekonomicznych zarówno dla właściciela tych terenów, jak i dla społeczeństwa.
2. Rekultywacja terenów przemysłowych.

3. Wstrzymanie erozji wzgórz pozbawionych naturalnej roślinności.
4. Wykorzystanie powstałej biomasy do produkcji dla celów energetycznych, a także architektury ogrodowej (altany, ogrodzenia), czyli tworzenie nowych małych przedsiębiorstw, które będą się tym zajmować.
5. Poprawa warunków ekologicznych środowiska życia człowieka.
6. Uprawa roślin na biopaliwa oraz konieczność ich pielęgnacji spowoduje (w większości przypadków) tworzenie sezonowych miejsc pracy.

Uzasadnienie

Społeczności lokalne są zainteresowane wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii widzą w tym szansę rozwoju zarówno w wyniku wykorzystania lokalnych źródeł energii i towarzyszących temu rozwojowi nowych możliwości gospodarczych (rozwój małych i średnich przedsiębiorstw) jak i ze względu na ograniczenie wpływu na środowisko sektora energetycznego. Rozwój energetyki odnawialnej jest szczególnie korzystny dla obszarów wiejskich, gdzie występuje największe bezrobocie oraz najsłabiej działająca infrastruktura zaopatrzenia w energię.

PROJEKT 10

PRODUKCJA RZEPAKU JAKO MATERIAŁU WYJŚCIOWEGO DO PRODUKCJI BIOPALIW

Lokalizacja

Teren gmin powiatu kieleckiego, gdzie występują odpowiednie warunki glebowe

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy powiatu kieleckiego

Cele projektu

1. Stworzenie możliwości prowadzenia opłacalnej produkcji rolniczej.
2. Utworzenie nowych miejsc pracy.
3. Likwidacja bezrobocia.
4. Wzrost dochodów zainteresowanych rolników.

Zadania główne

2. Wytypowanie gruntów przydatnych do produkcji rzepaku.
3. Rozpoznanie zainteresowania prowadzeniem produkcji rzepaku.
4. Przygotowanie informacji wykazujących zasadność podjęcia produkcji rzepaku.
5. Propagowanie upraw rzepaku.
6. Stworzenie punktów informacyjnych o możliwościach zbytu rzepaku jako surowca do produkcji biopaliw.

Oczekiwane rezultaty

1. Uprawa pól, obecnie często stojących odłogiem, co będzie się przyczyniać do zapewnienia równowagi biologicznej w środowisku.
2. Zainteresowanie rolników prowadzeniem upraw, które przynoszą korzyści materialne.

3. Wzrost dochodów producentów rzepaku.
4. Ograniczenie bezrobocia.
5. Ograniczenie zużycia paliw nieodnawialnych.

Uzasadnienie

Stosowanie biopaliw jako uzupełnienia w paliwach nieodnawialnych stanie się w niedługim czasie obowiązkiem. Rzepak jako roślina oleista stanowi doskonały materiał do produkcji biopaliw. Na terenie powiatu występują grunty odpowiednie do prowadzenia upraw rzepaku. Z chwilą wejścia w życie ustawy o biopaliwach wzrośnie znacznie zapotrzebowanie rynku na rzepak. Istnieje wielkie prawdopodobieństwo, że uprawy będą podlegały kontraktacji, co zapewni im zbyt. Rozpoczęcie upraw stanie się szansą dla rolników na poprawę bytu i odnalezienie sensu uprawy roli.

PROJEKT 11 ROZWÓJ INFRASTRUKTURY DROGOWEJ.

Lokalizacja

Program realizowany będzie na terenie powiatu kieleckiego.

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy powiatu kieleckiego.

Cele projektu

1. Zmniejszenie negatywnych skutków bezrobocia.
2. Utrzymanie dotychczasowych oraz tworzenie nowych miejsc pracy.
3. Podniesienie kwalifikacji bezrobotnych oraz dostosowywanie ich umiejętności zawodowych do wymogów rynku pracy.
4. Rozwój przedsiębiorczości.

Zadania główne

1. Umożliwienie samorządom gminnym powiatu kieleckiego lepszego dostępu do informacji o Programach Pomocowych;
 - Funduszach Strukturalnych,
 - Projektach Twinningowych,
 - PHARE:
 - Spójność Społeczna i Gospodarcza 2001,
 - SSG 2002,
 - SSG 2003,
 - Odbudowa 2001,
 - Odbudowa II edycja,
 - Małe i Średnie Przedsiębiorstwa,
 - Zasoby ludzkie i infrastruktura.

poprzez organizowanie cyklu konferencji programowych;
2. Zapewnienie odpowiednich szkoleń dla pracowników samorządowych przygotowujących wnioski oraz fiszki projektowe dla programów

pomocowych Unii Europejskiej (PHARE, SAPARD).

3. Udzielenie niezbędnej pomocy technicznej w zakresie przygotowania projektów infrastrukturalnych.
4. Stworzenie usług doradczych dla samorządów gminnych.
5. Uruchomienie na szczeblu powiatowym koordynatora prac związanych z programowaniem i wdrażaniem programów: PHARE, SAPARD.

Oczekiwane rezultaty

Powyższe przedsięwzięcia mają na celu wyposażenie pracowników samorządowych w wiedzę i umiejętności w zakresie programów pomocowych. Konsekwencją tego, w praktyce, będzie pozyskanie przez powiat środków pomocowych na modernizację i budowę dróg. Finalnie przekłada się to na konkretne działania firm drogowych, które w drodze przetargów realizują roboty drogowe. Z kolei duże firmy mają swoich podwykonawców, którymi są małe firmy z terenu powiatu, (dla których jest szansa na powrót na rynek), te z kolei zatrudniają bezrobotnych do prac interwencyjnych.

Zakłada się, że dalsze pozyskiwanie środków finansowych na remonty i modernizację dróg spowoduje tworzenie następnych małych przedsiębiorstw drogowych umożliwiających zatrudnienie bezrobotnych z terenu powiatu kieleckiego.

Istnieje też drugi aspekt. Rozwój budownictwa drogowego przyczyni się do polepszenia nie tylko komfortu jazdy, ale może stać się zaczynem rozwoju przedsiębiorczości. Lepsza infrastruktura drogowa, lepsza komunikacja podnosi wartość i atrakcyjność terenów inwestycyjnych, co może zachęcić inwestorów do zainwestowania w naszym powiecie. Będzie on po prostu konkurencyjny. Aby osiągnąć ten cel, niezbędne jest umożliwienie lepszego dostępu do informacji o dotacjach, grantach, konkursach dla samorządów oraz ciągłe podnoszenie kwalifikacji pracowników samorządowych przygotowujących wnioski w ramach programów przedakcesyjnych, a potem strukturalnych.

Uzasadnienie

Powiat Kielecki oraz gminy: Raków, Daleszyce, Nowa Słupia, Morawica, Bodzentyn, Górnio, Łągów realizują projekty odbudowy bądź modernizacji dróg w ramach programów unijnych: Phare Odbudowa 2001, Phare Odbudowa II edycja oraz w ramach Programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich. Pozyskanie dotacji z funduszy pomocowych spowodowało rozwój budownictwa drogowego. Firmy drogowe, które wygrały przetargi na realizację w/w zadań podzleciły część robót drogowych 10 małym firmom budowlanym umożliwiając im powrót na rynek drogowy. Należy również zauważyć, że te same firmy drogowe zatrudniły na czas realizacji w/w remontów dróg około 250 bezrobotnych z terenów sąsiadujących z modernizowanymi odcinkami dróg.

PROJEKT 12

AKTYWIZACJA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI NA TERENACH OBJĘTYCH INWESTYCJĄ PN.: „MAŁA PĘTLA ŚWIĘTOKRZYSKA”

Lokalizacja projektu

Gmina Bodzentyn, Nowa Słupia, Bieliny i Górno

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy wskazanych gmin

Cele projektu

1. Przygotowanie grupy osób do prowadzenia usług związanych z turystyką rowerową możliwą w związku z budową wzdłuż „Małej Pętli Świętokrzyskiej” ścieżki rowerowej, np.: punkty wypożyczania rowerów, usług serwisowych rowerów, mała gastronomia.
2. Zaktywizowanie środowiska w poszukiwaniu nowych form pracy.
3. Utworzenie nowych miejsc pracy i uzyskanie dochodów z prowadzonej działalności.
4. Wspieranie rozwoju nowej formy turystyki.
5. Podniesienie atrakcyjności turystycznych gmin, przez które prowadzi trasa projektowanej ścieżki rowerowej.
6. Poszerzenie oferty turystycznej gmin w rejonie Gór Świętokrzyskich.

Zadania główne

2. Rozpropagowanie wśród mieszkańców gmin w rejonie Małej Pętli Świętokrzyskiej nowej formy możliwej działalności.
3. Przeprowadzenie szkoleń z zakresu przedsiębiorczości, ekonomii, marketingu i zarządzania w usługach, rachunkowości, agroturystyki.
4. Przeprowadzenie szkoleń z zakresu usług turystycznych.
5. Przygotowanie informatora z trasą ścieżki i punktami obsługi turystów.

Oczekiwane rezultaty

2. Wzrost aktywności zawodowej mieszkańców gmin objętych programem.
3. Możliwość przekwalifikowania zawodowego.
4. Zmniejszenie poziomu bezrobocia.
5. Zwiększenie atrakcyjności turystyki w rejonie Gór Świętokrzyskich.

Uzasadnienie

W ramach środków z funduszy przedakcesyjnych i środków strukturalnych realizowana będzie modernizacja dróg wojewódzkich tworzących tzw. Małą Pętlę Świętokrzyską. Trasa dróg prowadzi przez tereny gmin Bodzentyn, Bieliny, Nowa Słupia i Górno. Wzdłuż ciągu dróg wybudowana zostanie ścieżka rowerowa. Powstanie tego obiektu daje możliwości rozwoju turystycznego gmin, a przede wszystkim usług związanych z tą formą turystyki. Dla prawidłowej obsługi turystów konieczne jest stworzenie całej sfery usług związanych z turystyką rowerową, począwszy od wypożyczalni rowerów, poprzez punkty serwisowe i usługi gastronomiczne.

Realizacja projektu daje szansę dla mieszkańców wymienionych gmin na stworzenie dodatkowych miejsc pracy, a co za tym idzie ograniczenie bezrobocia. Dla obsługi turystów potrzebna będzie również baza noclegowa, o zróżnicowanym standardzie, zarówno zlokalizowanych w gospodarstwach agroturystycznych jak również w innych obiektach turystycznych jak hotele, motele i zajazdy.

PROJEKT 13

ROZWÓJ MAŁEJ I ŚREDNIEJ PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

Lokalizacja

Teren powiatu kieleckiego.

Beneficjenci projektu

Mieszkańcy powiatu kieleckiego.

Cele projektu

1. Zmniejszenie negatywnych skutków bezrobocia.
2. Zorganizowanie centrów wspierania przedsiębiorczości.
3. Wspieranie lokalnych funduszy poręczeń kredytowych dla małych i średnich przedsiębiorstw.
4. Kreowanie przedsiębiorstw i nowych miejsc pracy.
5. Podniesienie kwalifikacji bezrobotnych oraz dostosowywanie ich umiejętności zawodowych do wymogów rynku pracy.

Zadania główne

1. Świadczenie usług doradczych i informacyjnych dla małej i średniej przedsiębiorczości,
2. Doradztwo technologiczne, nowych produktów i technologii,
3. Tworzenie inkubatorów przedsiębiorczości dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność oraz małych przedsiębiorców,
4. Udzielanie poręczeń kredytowych przez lokalne fundusze podmiotom, które nie są w stanie wykazać wiarygodnych zabezpieczeń własnych. (Poręczenie funduszu umożliwia uruchomienie środków finansowych i rozwój przedsiębiorstwa).

Oczekiwane rezultaty

5. Pobudzenie lokalnego rynku pracy,
6. Aktywizacja małej i średniej przedsiębiorczości w wyniku uruchomienia inkubatorów, centrów wspierania oraz działalności lokalnych funduszy poręczeń,
4. Stworzenie systemu informacji i doradztwa dla małego biznesu.

Uzasadnienie

Rozwój przedsiębiorczości zależy dzisiaj od wielu czynników nie wystarczy stworzyć systemu doradztwa i informacji, ale trzeba czegoś więcej. Sytuacja na rynku wymusza zmiany w systemach podatkowym, gwarancji, subsydiów i pożyczek. Mogą one sprzyjać angażowaniu w programy inkubowania kapitału prywatnego, a nie tylko publicznego jak to się dzieje obecnie. Potrzebne są strategiczne decyzje sprzyjające rozwojowi infrastruktury przedsiębiorczości, innowacji i technologii na szczeblu zarówno centralnym jak i lokalnym msp. W Polsce oferta pomocy jest ciągle zbyt uboga. Mało uwagi poświęca się łączeniu doradztwa, szkoleń i pożyczek. Powierzchni na działalność gospodarcza w jeden spójny system tworzący w efekcie przyjazny klimat dla przedsiębiorczości.

PROJEKT 14

UTWORZENIE FUNDUSZU PORĘCZEŃ KREDYTOWYCH

Lokalizacja projektu

Starostwo Powiatowe w Kielcach.

Beneficjenci projektu

Przedsiębiorcy z terenu powiatu kieleckiego

Cele projektu

1. Rozwój i aktywizacja lokalnej przedsiębiorczości.
2. Stworzenie narzędzia finansowego wsparcia sektora małych i średnich przedsiębiorstw.
3. Stworzenie miejsc pracy w handlu i usługach.
4. Pobudzenie rozwoju lokalnej gospodarki.
5. Rozwój lokalnej infrastruktury finansowej.

Zadania główne

1. Rozpropagowanie idei poręczeń kredytowych w gminach powiatu kieleckiego.
2. Pomoc dla przedsiębiorców wyrażona udzieleniem gwarancji kredytowych.
3. Pomoc dla przedsiębiorców rozpoczynających prowadzenie działalności gospodarczej.

Oczekiwane rezultaty

1. Zmniejszenie poziomu bezrobocia.
2. Wzrost aktywności zawodowej mieszkańców powiatu.

Uzasadnienie

Pozyskanie kredytu przez małe i średnie przedsiębiorstwa jest trudniejsze niż w przypadku dużych firm, które posiadają odpowiedni majątek. Główną przeszkodą jest brak odpowiednich zabezpieczeń. Ratunkiem w tej sytuacji jest powstanie funduszu, który wystawi zgodnie ze złożonym wnioskiem poręczenie, co z kolei umożliwi bankom uruchomienie dodatkowej akcji kredytowej.

Propozycja utworzenia funduszu zostanie skierowana do wszystkich gmin powiatu kieleckiego. Idea ta wydaje się słuszna, gdyż istnienie funduszu poręczeń kredytowych przyczynia się do pobudzenia rozwoju lokalnej gospodarki, tworzenia nowych miejsc pracy, rozwoju lokalnej infrastruktury finansowej, powstawaniu nowych firm doradczych i księgowych a także promocji naszego regionu.

IV. WNIOSKI KOŃCOWE

Program przeciwdziałania bezrobociu i aktywizacji lokalnego rynku pracy określa cele krótko i długoterminowe, które będą poddawane aktualizacji i korekcie. Ponadto by program ten spełnił zamierzone cele musi być poddany procesowi monitoringu, na każdym etapie jego realizacji. Monitoring przybierze formę corocznych sprawozdań, z określonego etapu realizacji programu.

Wypełnienie przesłania zawartego w programie przybierze konkretny wymiar w postaci efektów finalnych, którymi będą:

1. Zwiększenie mobilności osób bezrobotnych.
2. Poprawa sytuacji materialnej mieszkańców powiatu.
3. Wzrost zatrudnienia w sektorze pozarolniczym.
4. Stopniowy rozwój małej i średniej przedsiębiorczości.
5. Rozwinięty system edukacji ludzi młodych z zakresu przedsiębiorczości.
6. Wzmocnienie polityki równych szans poprzez objęcie programem ludzi długotrwale bezrobotnych.
7. Stworzenie systemu doradztwa biznesowego.
8. Zwiększenie skuteczności i efektywności działania administracji publicznej na poziomie lokalnym i regionalnym poprzez podniesienie poziomu usług publicznych, zarządzania finansami publicznymi i zasobami ludzkimi.

Szczególnie niebezpiecznym i groźnym zjawiskiem, które pojawiło się w powiecie kieleckim, jest zwiększająca się liczba ludzi bezrobotnych bez prawa do zasiłku. Jest to o tyle groźne zjawisko, że dotyka ono ludzi na wsi gdzie znalezienie pracy w obecnej sytuacji graniczy niemal z cudem. Dotyka ono rodzin, gdzie jedynym źródłem dochodu są często emerytury lub renty starszych członków rodziny. Jest to oczywiście sytuacja patologiczna wskazująca na niemoc zarówno samych bezrobotnych, ale i władz samorządowych, które nie są w stanie wygenerować nowych miejsc pracy. Jest też druga strona medalu często sami bezrobotni są niechętni do szukania pracy i skazują się na życie w wegetacji. Bowiem pokutuje w społeczeństwie przekonanie, że praca powinna być pracą na stałe. Tymczasem w trudnej obecnie sytuacji liczy się każda praca, czy to sezonowa, na pół etatu lub na umowę - zlecenie. Wiadomo, iż wykonując taką pracę nie mamy świadczeń typowych dla pracy stałej, ale lepsze to niż brak jakiegokolwiek dochodu. Wobec powyższego istotną rolę jest uświadomienie ludziom potrzeby poszukiwania pracy, pomoc w wyjściu z marazmu oraz aktywizacja, która może zaprocentować zatrudnieniem.

Ogrom problemu bezrobocia sprawia, że konieczne jest podjęcie zdecydowanych kroków w kierunku opanowania lawiny bezrobocia, szczególnie zmniejszenia liczby bezrobotnych bez prawa do zasiłku. Jest to pierwszy i najważniejszy krok przeciwstawiający się pauperyzacji społeczeństwa.

Zasadniczym elementem decydującym o ostatecznej wartości programu, jest szeroko rozumiany udział społeczeństwa w procesie rozwoju regionalnego. Program ustala priorytety i zobowiązuje władze, w ramach ich kompetencji i mobilności, do realizacji przyjętego programu i osiągnięcia założonych celów. Istotą dobrego programu jest postrzeganie regionu z pozycji konkurencyjności nad innymi regionami oraz akceptacja celów przez wszystkie działające siły polityczne.

Głównym rezultatem ma być stworzenie mieszkańcom powiatu optymalnych warunków umożliwiających realizację ich aspiracji we wszystkich dziedzinach życia społeczno - gospodarczego.